

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/169/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115205830
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3115205830.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v spore žalobcu: S. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. W. XXX/XX, D., právne zastúpený: advokátska kancelária V.B. & P. s.r.o., so sídlom U. XX, D., proti žalovanému: I. P. T. I. J., so sídlom D. X, T., IČO XX XXX XXX, právne zastúpený: S. K. A., advokát, so sídlom N. XXX/XX, T., za účasti intervenienta na strane žalovaného: J. N., O. C. X. Z. so sídlom C. XX, D., IČO XX XXX XXX., právne zastúpený : Advokátska kancelária K. K., I., so sídlom W. X, D. D., o zaplatenie 283,20 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č. k. 16C/151/2015-105 zo dňa 14. mája 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** proti žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 283,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 333,20 eur od 09.11.2014 do 03.12.2015 a zo sumy 283,20 eur od 04.12.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. Žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98,60%. V rozhodnutí konštatoval, že žalobca sa žalobou proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 333,20 eur s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že je vlastníkom osobného motorového vozidla H. S XXXX, EČV: D a žalovaný je právnickou osobou, ktorej úlohou je aj správa a údržba ciest na území T. I. J.. A. 04.07.2014 v čase o 21,20 hod. prechádzal žalobca vozidlom úsekom cesty III/0612 km 4,600 v katastri obce D., pričom v dôsledku závady v zjazdnosti komunikácie došlo k poškodeniu vozidla žalobcu. Tým, že žalovaný v komunikácii s poisťovňou uznal svoju zodpovednosť za spôsobenú škodu čo do dôvodu a výšky, žalobca si nechal vozidlo v servisnom stredisku pre značku H. opraviť a za opravu vozidla uhradil sumu 961,42 eur. Poisťovňa žalovaného výšku nákladov na opravu ocenila sumou 678,22 eur s odpočítanou spoluúčasťou žalovaného v hodnote 100,- eur, čím žalobca prijal od žalovaného a jeho poisťovne sumu o 333,20 eur menej, než žalobca musel vynaložiť na opravu vozidla. Zastával názor, že od poškodeného nemožno žiadať, aby znášal náklady na opravu vozidla, ktorej potreba vznikla výlučne v dôsledku porušenia právnej povinnosti žalovaného. Poukázal na to, že tzv. zhodnotenie vozidla mu bolo vnútené a sám si ho nezavinil. Po začatí konania bola žalobcovi uhradená suma 50,- eur, v tejto časti žalobca žalobu zobral späť a súd v tejto časti konanie zastavil. Predmetom konania tak zostala suma 283,20 eur s požadovaným príslušenstvom. Súd prvej inštancie dospel po vykonanom dokazovaní k záveru, že nárok žalobcu je čo do uplatnenej istiny v celom rozsahu dôvodný. Nepovažoval za dôvodnú námietku žalovaného ohľadne ustálenia, za aký materiál, či práce bolo žalobcom hradené. Rozsah prác a materiálu plne zodpovedá zápisom z ohliadky, kde bolo uvedené, že je potrebné vymeniť predný a zadný disk, skontrolovať prednú a zadnú nápravu a prednú a zadnú

geometriu. Nemožno konštatovať, že by oprava v uhradenom rozsahu bola neúčelná a že by prípadne nesmerovala výlučne len k odstráneniu následkov tejto škodovej udalosti. Sporným zostalo plnenie vo výške 283,20 eur, o ktorú žalovaný krátil plnenie z dôvodu amortizácie (zhodnotenia) vozidla opravou. Uviedol, že v zmysle § 443 Obč. zákonníka sa poškodenému uhrádza skutočná škoda, teda ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je vyjadriteľná v peniazoch. Spočíva v zmenšení existujúceho majetkového stavu poškodeného a reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré bolo nevyhnutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Pri motorových vozidlách platí, že vozidlá rovnakého typu, veku a stavu majú, ak je jedno nepoškodené a druhé opravované, na trhu vozidiel rozdielne ceny, a to v tom zmysle, že vozidlo opravované má všeobecnú cenu nižšiu. Trhová predajná cena opravovaného vozidla býva spravidla nižšia ako cena motorového vozidla pred škodovou udalosťou. Rozhodujúcou je okolnosť, či škodovou udalosťou poškodené a opravou prípadne zhodnotené vozidlo predstavuje výrazné zlepšenie vlastností vozidla. Stav, kedy najmä pri starších vozidlách poisťovne kráti plnenie o tzv. amortizáciu, teda ich presvedčenie, že výmenou poškodených, opotrebovaných dielov za nové, poškodené vozidlo zhodnotili, a teda vyplatili poškodenému viac, než na čo má nárok, právom možno nazvať nespravodlivým. Tzv. zhodnotenie vozidla je poškodenému vnútené, nezávilil si ho sám, a preto ho nemožno znevýhodňovať tým, že sa naňho prenesie bremeno úhrady časti škody, ktorú mu spôsobil niekto iný porušením právnych predpisov. Ak sa teda nedá vozidlo opraviť rovnako opotrebovanými dielmi, v rámci svojej povinnosti navrátiť vozidlo do pôvodného stavu, musí škodca uhradiť aj nové diely. Nemožno od poškodeného vyžadovať (tvrdenie žalovaného v odpore), aby vyhľadával na internete alebo kdekkoľvek v inzercii použité náhradné diely (opotrebované, jednoducho povedané "z druhej ruky"). S prihliadnutím na definíciu škody upravenú v Občianskom zákonníku na strane žalobcu, došlo k majetkovej ujme vyjadriteľnej v peniazoch, pričom jej výška zodpovedá celkovej výške nákladov na opravu. Pokiaľ obnovenie stavu nie je možné vykonať inak, ako použitím nových náhradných dielov (čo bolo splnené), a ak oprava bola vykonaná účelne a smerovala iba k odstráneniu následkov škodovej udalosti (čo tiež bolo splnené), nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu na poškodeného. V danej veci realizovaná oprava vozidla nezvyšuje ani úžitkové vlastnosti motorového vozidla, ani jeho trhovú cenu, preto súd dospel k záveru, že výška škody spôsobená pri škodovej udalosti dňa 04.07.2014 zodpovedá výške vyúčtovanej opravy poškodeného motorového vozidla (961,42 eur), z ktorej bola ku dňu rozhodnutia súdu uhradená suma 678,22 eur. Súd preto žalobe vyhovel a žalovanému uložil zaplataenie sumy 283,20 eur spolu s úrokmi z omeškania s výnimkou žiadaných úrokov z omeškania od 11.09.2014 do 08.11.2014, v ktorej časti bola žaloba vo zvyšku zamietnutá. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania a právneho zastúpenia. Za rozhodujúcu otázku pre správne rozhodnutie vo veci samej považoval otázku, ako treba vo všeobecnosti postupovať v prípade, ak opravou veci dôjde k jej zhodnoteniu a otázku, či v tomto konkrétnom prípade došlo predmetnou opravou vozidla k jeho zhodnoteniu. Zastával názor, že obe tieto otázky súd zodpovedal nesprávne, keď nevyhodnotil správne skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil. Uviedol, že súd prijal právny názor, že napriek tomu, že by aj opravou predmetného motorového vozidla došlo k jeho zhodnoteniu, na toto nie je možné prihliadať a ak by sa na to prihliadalo, takýto postup by bol v rozpore so zásadou „neminem laedere“ - nikoho nepoškodzovať. Uvedený názor je v rozpore s ustálenou judikatúrou súdov Slovenskej republiky, podľa ktorej má poškodený právo na náhradu škody iba vo výške potrebnej na uvedenie veci do predošlého stavu a je potrebné vždy zabrániť tomu, aby sa v dôsledku takejto opravy poškodený obohatil, a teda pokiaľ v dôsledku opravy dôjde k zhodnoteniu predmetnej poškodenej veci, toto zhodnotenie je bezdôvodným obohatením poškodeného, ktoré poškodený musí vydať škodcovi. Citujúc z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/89/2008 odmietal, aby obstála argumentácia súdu, ktorou súd poukazuje na to, že pokiaľ nie je možné vykonať obnovenie stavu inak, ako použitím nových náhradných dielov (ako to bolo v konaní vo veci samej), nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na uvedenie do pôvodného stavu na poškodeného, teda žalobcu v tejto právnej veci. Pokiaľ na zhodnotenie predmetného motorového vozidla je potrebné v tomto konaní prihliadať (ak k nemu opravou došlo), pochybil súd, keď prijal skutkový záver, že v danom prípade zrealizovaná oprava nezvyšuje úžitkové vlastnosti vozidla, ani jeho trhovú cenu, teda k zhodnoteniu vozidla nedošlo. Namietal záver súdu, že danou opravou nedošlo k zhodnoteniu predmetného motorového vozidla, pričom ide o čisto matematickú - odbornú otázku, a preto je vylúčené, aby súd túto otázku posúdil bez akéhokoľvek reálneho posúdenia hodnoty vozidla pred poškodením a po oprave. Uviedol, že intervenient doložil

do konania podrobný výpočet zhodnotenia, ktorý bol vytvorený v špeciálnom programe, v ktorom sa uvádzajú všetky vstupné údaje a veličiny, ako aj vzorec, z ktorého sa predmetné zhodnotenie vozidla vypočítalo a teda toto zhodnotenie, ktoré žalobca nerozporoval, bolo v konaní riadne preukázané. Žalobca mal možnosť preukázať inú výšku, resp. ako on tvrdil výšku nulovú, a teda vzhľadom na kontradiktórnosť konania neunesol dôkazné bremeno v tejto otázke. Súd takisto nemal dôvod z tohto výpočtu nevychádzať. V prípade pochybností o tomto výpočte mal žalovaného, resp. intervenienta vyzvať na jeho doplnenie, resp. vysvetlenie. V podanom odvolaní tiež namietal nepreskúmateľnosť rozsudku, nakoľko z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, na základe akých skutočností súd vyhovel podanej žalobe.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nesúhlasil s argumentáciou žalovaného, že v konaní je potrebné prihliadať na zhodnotenie motorového vozidla výmenou opotrebovaných dielov za nové v dôsledku škodovej udalosti, čo žalovaný podkladá údajne za súladné s ustálenou súdnou praxou. Vzhľadom na argumentáciu žalovaného, žalobca vo vyjadrení poukázal na posun v rozhodovacej praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky, predovšetkým za účelom zosúladiť predmetnú rozhodovaciu prax s princípmi riadneho a spravodlivého procesu v zmysle ustanovenia čl. 46 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Citoval z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo/48/2012 zo dňa 28.03.2013, v zmysle ktorého rozhodovacia prax postúpila a pri posudzovaní prípadného bezdôvodného obohatenia na strane poškodeného v súvislosti so zhodnotením jeho motorového vozidla opravou a použitím nových náhradných dielov došlo k vymedzeniu pojmu bezdôvodného obohatenia tak, že k zhodnoteniu motorového vozidla, a tým aj bezdôvodného obohatenia na strane jeho vlastníka dochádza iba v prípadoch, ak použité nové diely nesmerovali k obnoveniu prevádzkyschopnosti vozidla, resp. že by nové diely s opravou poškodeného vozidla nesúviseli. V opačnom prípade by bolo uplatnenie amortizácie porušením zásady nikoho nepoškodzovať presne tak, ako to uviedol v rozhodnutí súd prvej inštancie. Zdôraznil, že v predmetnom súdnom konaní nebola spornou skutočnosťou výška amortizácie, ale skutočnosť, či vôbec možno zohľadňovať nejakú amortizáciu, prípadne zhodnotenie motorového vozidla žalobcu, a tým aj prípadné bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu. V zmysle uvedeného nie žalobca bol povinný preukazovať inú, prípadne nulovú výšku amortizácie, ale žalovaný bol povinný preukázať vznik prípadného zhodnotenia motorového vozidla žalobcu, a to preukázaním, že by na opravu vozidla žalobcu boli použité nové diely, ktoré nesmerovali k obnoveniu prevádzkyschopnosti vozidla, resp. že by nové diely s opravou poškodeného vozidla nesúviseli, čo žalovaný nepreukázal. Pri oprave motorového vozidla boli vykonané iba práce a vymenené iba diely, ktoré poverená spoločnosť intervenienta zaznamenala v zápisoch z ohliadky motorového vozidla žalobcu.

4. K doručenému vyjadreniu žalobcu žalovaný uviedol, že predmetné vyjadrenie neobsahuje žiadne skutočnosti, či právnu argumentáciu, ktoré by akokoľvek spochybňovali argumentáciu žalovaného, uvedenú v podanom odvolaní a odôvodňovali potrebu vyhovieť podanej žalobe. Rozporoval žalobcom doložený rozsudok najvyššieho súdu (vo vyjadrení neoznačený - pozn. odvolacieho súdu), ktorý má vyjadrovať posun v rozhodovacej praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky a uviedol, že tento nie je možné považovať a označiť za ustálenú súdnou prax pre zodpovedanie základnej otázky tohto sporu, a to, ako treba vo všeobecnosti postupovať v prípade, ak opravou vecí dôjde k jej zhodnoteniu. Vo svojom vyjadrení citoval z rozsudkov Okresného súdu Žilina sp. zn. 18C/232/2010, rozsudku NS SR sp. z n. 5Cdo/89/2008, rozsudku NS ČR sp. zn. 25Cdo/347/2000 a Cpj 10/83. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu ohľadne samotnej výšky amortizácie predmetného vozidla, kde žalobca uvádza, že spornou skutočnosťou v predmetnom konaní nebola výška amortizácie, ale tá skutočnosť, či je vôbec možné nejakú amortizáciu zohľadňovať, uviedol, že je to práve žalobca, ktorý nepochopil podstatu sporu na prvom stupni, nakoľko, ak súd pripustí možnosť, že opravou vecí dôjde k jej zhodnoteniu, a teda na túto skutočnosť bude v konaní prihliadať, je potrebné následne určiť výšku tohto zhodnotenia. Uviedol, že amortizácia predmetného vozidla bola vypočítaná poisťovňou, výpočet poisťovne žalobca v konaní nerozporoval, preto je nevyhnutné z tohto výpočtu vychádzať.

5. Žalobca k replike žalovaného v odvolacom konaní zotrval na názore, že došlo k výraznému posunu v riešení otázky uplatňovania amortizácie zo strany poisťovní pri náhrade škody a jej uplatňovanie, tak už nemá oporu v ustálenej súdnej praxi. Zastáva tak názor, že argumenty žalovaného prezentované v podanom odvolaní a následnom vyjadrení neobstoja. Zdôraznil, že žalovaný uznal, že za škodu spôsobenú žalobcovi zodpovedá a teda nie je namieste argumentácia týkajúca sa zohľadnenia

amortizácie a prípadného bezdôvodného obohatenia na strane žalobcu, nakoľko bez jeho protiprávneho konania by žalobcovi nevznikla žiadna škoda, ani s tým súvisiace ďalšie náklady potrebné na opravu motorového vozidla. V prípade uplatnenia amortizácie žalovaným sa neodôvodnene a neprípustne prenáša ťarcha nákladov na odstránenie vzniknutej škody na žalobcu ako poškodeného, ktorý na rozdiel od žalovaného žiadnu právnu povinnosť neporušil. Každý poškodený má v súvislosti s nehodovou udalosťou dokonca ďalšie náklady, ktoré môžu súvisieť so zabezpečením opravy vozidla, s tým súvisí strata času, nemožnosť užívať vozidlo, preto je podľa jeho názoru aj s ohľadom na tieto skutočnosti nespravodlivé od poškodeného vyžadovať, aby z vlastných prostriedkov uhradil tzv. zhodnotenie vozidla. Argument žalovaného, že majetok poškodeného sa zvýši nad hodnotu, ktorú mal pred poškodením, je mylný. Aj keď poškodené motorové vozidlo je datované rokom výroby 2000, malo pred vznikom poškodenia určitú všeobecnú a trhovú hodnotu, no zavinením žalovaného a následným vznikom škodovej udalosti na strane žalobcu, motorové vozidlo automaticky stratilo na všeobecnej hodnote a zároveň na trhovej hodnote. Považoval za potrebné pripomenúť žalovanému, že uplatnením zhodnotenia motorového vozidla žalovaným, teda amortizácie, by bol žalobca potrestaný nielen uplatnenou amortizáciou zo strany žalovaného, ale aj reálne nižšou predajnou cenou oproti nepoškodenému „nebúranému“ motorovému vozidlu. Na podporu argumentácie žalobcu uviedol, že samotné poisťovne upustili od uplatňovania amortizácie, a teda zhodnocovanie majetku neuplatňujú. Sú nimi O. I. poisťovňa, J. poisťovňa a.s., C. X. Z., J. poisťovňa a.s., C. X. Z., Z. poisťovňa a.a.s, pobočka poisťovne z iného členského štátu, O. poisťovňa a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu. Je teda zrejmé, že aj samotné poisťovne si zaužívali netrestať poškodených v prípade poisťovej udalosti a prestali uplatňovať zhodnocovanie motorových vozidiel.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP. Aj keď žalovaný v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu, z obsahu odvolania je zrejmé, že zamietajúcu časť žaloby nenamietal, v tejto časti preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie nepreskúmaval.

7. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v súlade s ust. § 215 CSP riadne zistil skutkový stav a tento posúdil v súlade s hmotným právom. V súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP vyhodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Námietky žalovaného uvedené v podanom odvolaní sú takmer totožné s námietkami uplatnenými pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie dostatočne vysporiadal. V odvolacom konaní neboli odvolateľom preukázané, ale ani tvrdené také skutočnosti, ktoré mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne podľa § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

8. Rozhodnutie súdu prvej inštancie možno napadnúť len z dôvodov stanovených v ust. § 365 ods. 1 CSP.

9. Nesprávne právne posúdenie veci (odvolateľom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP), je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda v prípade, keď bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

10. V preskúmvanej veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie aplikoval správny právny predpis, ktorý správne interpretoval a dospel k správne záveru, že pri predmetnej škodovej udalosti na strane žalobcu došlo k majetkovej ujme vyjadriteľnej v peniazoch, pričom jej výška zodpovedá celkovej výške nákladov na opravu (vrátane položky „zhodnotenie - amortizácia“).

11. V danom prípade z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že dňa 04.07.2014 došlo v dôsledku závady v zjazdnosti pozemnej komunikácie, za ktorej správu a údržbu zodpovedá žalovaný, ku škodovej udalosti, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla žalobcu E.: D Dňa 10.09.2014 žalobca uhradil náklady na opravu vozidla v sume 961,42 eur. Podľa zákazkového listu -

faktúry č. XXXXXXXX suma 961,42 eur bola vynaložená v súvislosti s výmenou 2x diskov, 4 ks lepiacich vyvažujúcich závaží použitých pri výmene diskov (materiál) a v súvislosti s prácami - demontáž a montáž 2 ks pneumatík a ich vyváženie, kontrola prednej a zadnej nápravy, kontrola prednej a zadnej geometrie. Podľa zistení súdu prvej inštancie, ktoré nie sú v odvolaní spochybnené, práca ani materiál nad rozsah záznamov z ohliadky ani podľa zákazkového listu vykonané a použité neboli, pričom porovnaním zákazkového listu a zápisov z ohliadok možno zistiť, aké práce boli vykonané, aké diely boli vymenené, čo bolo reálne vykonané a aké diely reálne boli vymenené. Nebolo možné konštatovať, že by oprava v uhradenom rozsahu bola neúčelná a že by prípadne nesmerovala výlučne len k odstráneniu následkov tejto škodovej udalosti.

12. Podľa § 442 ods. 1,3 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda, a to čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch, ak však poškodený o to požiada, a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

13. Podľa § 443 Občianskeho zákonníka, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

14. Za danú škodovú udalosť zodpovedá žalovaný, ktorý svoju zodpovednosť uznal. Žalobca si voči žalovanému (škodcovi) riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody, svoje vozidlo - poškodené časti vozidla nechal žalobca opraviť v servise v spoločnosti N. J. s.r.o., IČO XX XXX XXX, ktorému za opravu poškodených častí dňa 10.09.2014 uhradil sumu 961,42 eur a z titulu náhrady škody bola žalobcovi doposiaľ vyplatená suma 678,22 eur s tým, že zostatok v sume 283,20 eur (predmet konania) predstavuje poisťovňou (intervenientom) vypočítanú amortizáciu poškodeného vozidla.

15. Za škodu sa považuje ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná určitým ekvivalentom, t. j. peniazmi. Škoda sa vyjadruje porovnaním majetkového stavu poškodeného pred a po poškodení, a preto aj rozsah náhrady škody musí zohľadňovať výšku prostriedkov nutných k obnoveniu pôvodného majetkového stavu. Aj u vecí použitej sa musí prihliadať na všeobecnú cenu veci pred poškodením a na rozsah jej poškodenia. Zásadne sa vychádza z obvyklej ceny veci v dobe poškodenia, pričom zároveň sa prihliada k tomu, čo musí poškodený účelne vynaložiť k obnoveniu alebo nahradeniu funkcie (funkčných vlastností) veci. Tým je naplnený význam uvedenie veci do predošlého stavu, teda v prípade vykonanej opravy poškodenej veci, môže poškodený požadovať náhradu škody vo výške ceny opravy (naturálna reštitúcia). Náhrada škody v peniazoch (relutárna kompenzácia) predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť na uvedenie veci do pôvodného stavu.

16. Opravou vozidla sa rozumie uvedenie vozidla do stavu pred jeho poškodením. Vozidlo žalobcu bolo následkom škodovej udalosti, za ktorú zodpovedá žalovaný poškodené a náklady, ktoré si vyžiadala oprava vozidla v autorizovanom servise, boli žalobcom plne uhradené. Za spôsobenú škodu nenesie žiadnu zodpovednosť žalobca, preto by malo dôjsť k náhrade škody tak, aby vlastník motorového vozidla mohol vozidlo používať v nezmenenom rozsahu ako pred škodovou udalosťou. Od poškodeného nie je možné spravodlivo požadovať, aby doplácal na nehodu, za ktorú nezodpovedá. Súd musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musí smerovať k výsledku spravodlivému. Právo musí byť predovšetkým nástrojom spravodlivosti, nielen súborom právnych predpisov, ktoré sú mechanicky a formalisticky aplikované, bez ohľadu na zmysel a účel toho ktorého záujmu chráneného príslušnou normou. V danom prípade je zmyslom a účelom ustanovení priznávajúcich poškodenému právo na náhradu škody zaistiť, aby mu v plnej miere bola kompenzovaná majetková ujma (rozhodnutie Ústavného súdu ČR II. ÚS 2221/07).

17. Ak dôjde v dôsledku protiprávneho konania k poškodeniu veci, je v zmysle princípu úplného odškodnenia kľúčové, aby bola hodnota veci obnovená, resp. v peniazoch nahradená. Účelom opravy poškodeného vozidla je obnoviť funkčnú hodnotu veci a zároveň obnoviť jej trhovú cenu, inak vec neprináša svojmu vlastníkovi rovnaký úžitok, škoda na veci nie je plne nahradená a škoda spôsobená protiprávnym konaním či škodovou udalosťou, by mu nebola nahradená v plnom rozsahu. Je všeobecne známou skutočnosťou, že cena havarovaného vozidla bude vždy nižšia než cena rovnako technicky vybaveného vozidla, ktoré doposiaľ havarované nebolo. Rozsah náhrady škody musí tak zohľadniť všetky prostriedky, ktoré bol poškodený povinný vynaložiť k obnoveniu pôvodného stavu vozidla. Pokiaľ znehodnotenie vozidla je v celom rozsahu dôsledkom poškodenia spôsobeného žalovaným a oprava

bola vykonaná účelne a smerovala iba k odstráneniu následkov škodovej udalosti, čo vyplynulo zo skutkových zistení súdu prvej inštancie, nie je dôvod znížiť plnenie v dôsledku amortizácie tak, ako sa domáha žalovaný. Odvolací súd preto uznáva a s právnym názorom súdu prvej inštancie súhlasí, že poškodenému patrí právo na náhradu škody bez zohľadnenia amortizácie (amortizácie vypočítanej z materiálových nákladov). K vynaloženiu nákladov na opravu bol žalobca donútený škodovou udalosťou. Musí mu byť kompenzovaná ujma, ktorá mu titulom škodovej udalosti vznikla. Uplatnenie „amortizácie“ by bolo porušením zásady *neminem laedere* - nikoho nepoškodzovať.

18. Za nedôvodný považuje odvolací súd aj odvolateľom uplatnený dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, podľa ktorého odvolanie možno odôvodniť tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V posudzovanej veci súd prvej inštancie dospel k záveru, že realizovaná oprava vozidla nezvyšuje ani úžitkové vlastnosti motorového vozidla, ani jeho trhovú cenu, preto mal za to, že výška škody spôsobená pri škodovej udalosti zo dňa 04.07.2014 zodpovedá výške vyúčtovanej opravy poškodeného motorového vozidla, t. j. v celej sume 961,42 eur, z ktorej bola ku dňu rozhodnutia súdu uhradená suma 678,22 eur. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia uvádza, že strany netvrdili, že by suma amortizácie mala byť nižšia či vyššia než bolo žalované. Žalobca žiadal, aby plnenie, ktoré od žalovaného uplatňuje, nezohľadňovalo amortizáciu a žalovaný žiadal, aby amortizácia bola pri odškodňovaní poškodeného zohľadnená s tým, že podľa jeho tvrdení bola amortizácia vozidla vypočítaná poisťovňou (intervenientom) na základe programu, ktorý po zadaní všetkých presných technických parametrov vozidla, jeho vybavenia, roku výroby, počtu najazdených kilometrov a iných údajov presne stanoví skutočnú výšku škody. Nie je preto pochybením pri zisťovaní skutkového stavu, či žalobca preukázal výšku amortizácie, prípadne nulovú amortizáciu a nie je dôvodná odvolacia námietka žalovaného, že vzhľadom na kontradiktórnosť konania žalobca neunesol dôkazné bremeno v tejto otázke (otázka výšky amortizácie). V danom prípade nebol žalovaný oprávnený amortizáciu zohľadňovať.

19. Pokiaľ ide o žalovaným uplatnenú námietku nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, odvolací súd uvádza, že súdna prax sa zjednotila v názore, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 388/2018).

20. V odôvodnení rozhodnutia, je súd povinný preukázať správnosť svojho rozhodnutia a umožniť kontrolu jeho správnosti v konaní o riadnom, resp. mimoriadnom opravnom prostriedku. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami strany sporu, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením práva a obranou proti takému uplatneniu.

21. V posudzovanej veci sa žalobca domáhal náhrady škody v sume, o ktorú žalovaný následkom poskytnutého poistného plnenia znížil odškodnenie za škodu, ktorá žalobcovi vznikla vynaložením nákladov za opravu vozidla v dôsledku škodovej udalosti. Žalovaný vo svojej procesnej obrane namietal, že vykonaním opravy došlo k zhodnoteniu vozidla, pričom uplatnená škoda nezohľadňuje amortizáciu, ktorá bola vypočítaná výpočtom intervenienta. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí dostatočným a zrozumiteľným spôsobom odpovedal na podstatnú procesnú obranu žalovaného, spočívajúcu v zohľadnení amortizácie, na posúdení ktorej záviselo rozhodnutie o uplatnenom nároku žalobcu. Odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nedáva podklad pre tvrdenie žalovaného, že nespĺňa požiadavku riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Súd v dôvodoch svojho rozhodnutia jasne a zrozumiteľne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán a dal jednoznačnú odpoveď na rozhodujúcu otázku, že uplatnenie amortizácie by v danom prípade bolo porušením zásady *neminem laedere* - nikoho nepoškodzovať.

22. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny.

23. V odvolacom konaní mal plný úspech žalobca, preto mu odvolací súd v súlade s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP priznal proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).